

Herning, maa jeg dog vedføje, at Befolkningen stadig har tænkt, der skulde være to Stationer og en Holdeplads, og det haaber jeg ogsaa bliver Udslaget af det, naar man kommer længere frem i Retning af at føre denne Bane igennem, at det viser sig at være saa naturligt og nødvendigt, at det kommer af sig selv.

Princippet om en Værdistigningsskat kan jeg give min fulde Tilslutning, men jeg kan ikke nægte, at jeg nærer megen Tvivl om, at det indenfor den Tid, hvori man ønsker disse Jernbaneforslag gennemførte, vil være muligt at naa til de fornødne Bestemmelser angaaende Værdiansættelsen. Derfor kan jeg kun slutte mig til det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) og det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave), der henstillede, om det ikke var rigtigt at tage disse Bestemmelser ud af Forslaget og saa gennemføre Jernbane-loven. Den antager jeg saa, vi alle vilde søge gennemført saa hurtigt som muligt, og der kunde saa vedtages en Bestemmelse om, at ingen af de vedtagne Jernbaner maatte sættes i Drift, før en Lov om en saadan Værdistigningsskat var vedtagen. Det vil dog vare et Par Aar eller tre, inden den første Bane kan sættes i Drift, og saa vil der være Tid til at overvinde de Vanskeligheder, der kunne være ved at føre denne ny Tanke ud i Livet.

Jeg skal saa gaa over til at sige nogle Ord om det Anlæg, som egentlig er Aarsag til, at jeg har bedt om Ordet. Det er Linien Skive—Skern med en Sidebane til Ringkøbing eller, som der skrives til mig, at Folk i de Egne, Banen kommer til at gennemløbe, kalde den, Skive—Ringkøbing Banen med en s-formet Sidelinie til Skern. Først skal jeg som min personlige Opfattelse udtale, at det forekommer mig noget tvivlsomt, om det samfundsmæssigt set er berettiget at gennemføre dette Baneanlæg som Statsbane. For at dele Trafikken forekommer det mig ikke at være nødvendigt, efter at vi have faaet Viborg—Herning Banen, og skulde det blive mere paatrængende, end det er i Øjeblikket, forekommer det mig, at det vilde være naturligere og rimeligere at bygge en Skive—Herning Bane, der ikke en Gang er halvt saa lang. Saa kunde Trafikken deles ad den Vej, og Vejen til Esbjerg vilde ikke blive længere, snarere lidt kortere, end den er nu. Jeg havde saa tænkt mig, at saa maatte det jernbanetomme Rum, der er paa begge Sider af Holstebro—Herning Linien, udfyldes ved

et Privatanlæg, der selvfølgelig, som det er sket i enkelte fattige Egne, maatte have $\frac{3}{4}$ af Anlægsomkostningerne i Tilskud. Der maatte da, hvad enten Skive—Herning Banen blev Privat- eller Statsbane, føres en Linie fra Holstebro ud til den Bane, og muligt længere Øst paa, og der maatte gaa en Linie ud i det jernbanetomme Rum Vest for Holstebro—Herning Linien. Der kan tænkes flere Retninger, men de maatte med nogen Ret kunne ændres mere eller mindre, efter som Befolkningens Interesser gøre sig gældende. Der har mellem Folk ofte været Tale om en Linie fra Ulfsborg over Videbæk til Skern og en anden, der krydser den fra Holstebro ned til Videbæk. Samtidig maatte der en Linie fra Ringkøbing ud til disse Baner et eller andet Sted, muligt med en Forlængelse Øst paa til Herning.

Men, som sagt, jeg skal ikke dvæle ved disse Ting. Nu er Banen foreslaaet som Statsbane, og det har jeg i og for sig ikke noget imod. Men jeg bør da paa den Befolknings Vegne, i Kraft af hvis Stemmer jeg sidder her, gøre opmærksom paa, at de mene, at Banen i Stedet for den i Forslaget foreslaaede Retning burde have en anden. Det er jo et Baneanlæg, som har været paa Omtale gennem mange Aar, og Banens Retningslinie har jo været noget omstridt. Tidligere var det den almindelige Mening, at Linien maatte gaa fra Skive til Feldborg og saa gaa omtrent i lige Linie derfra ned over Vildbjerg til Videbæk. Denne Retning har for den almindelige Bevidsthed staaet som den, Banen, naar den en Gang blev til Virkelighed, maatte faa. Vi bleve derfor meget skuffede ved, at den nu i Forslaget har faaet en anden Retning, saaledes at naar den kommer ind i Ringkøbing Amts 5te Valgkreds, slaar den en Krølle mod Nord og kører helt uden om denne. Jeg vil ingenlunde slutte mig til, ja endogsaa tage Afstand fra den Opfattelse, at der skulde være særegne politiske Grunde derfor. Det tror jeg ikke. Men paa den anden Side vil enhver, der vil se uhildet paa Forholdene, let forstaa, at en saadan Mistanke kan komme op. Under alle Omstændigheder er det sikkert nok, at nogen reel praktisk Grund til at slaa denne Bue er der ikke, den forekommer mig i alt Fald meget vanskelig at finde. Vejen over Vildbjerg vil sikkert blive noget kortere og vil, saa vidt jeg kan skønne, betjene Oplandet en Del bedre. Jeg har derfor ikke kunnet undlade ved denne Lejlighed at tage Ordet. Jeg vil erkende, at trods det, jeg har